

Cuentos para *Aprendamos Griego*

Lección 2

Saludos

Πέτρος βλέπει ἄνθρωπον, καὶ ὁ ἄνθρωπος βλέπει Πέτρον.

<<Χαῖρε, Μᾶρκε>>, λέγει Πέτρος.

<<Χαῖρε, Πέτρε>>, λέγει ὁ ἄνθρωπος Μᾶρκος.

ὁ ἄνθρωπος Μᾶρκος ἔχει ἀδελφὸν Νικόδημον.

Πέτρος βλέπει καὶ τὸν ἀδελφὸν Νικόδημον, καὶ ὁ ἀδελφὸς βλέπει Πέτρον.

<<Χαῖρε, Νικόδημε>>, λέγει Πέτρος.

<<Χαῖρε, Πέτρε>>, λέγει Νικόδημος

Πέτρος καὶ ἔχει ἀδελφὸν Φίλιππον. Φίλιππος καὶ βλέπει τὸν ἄνθρωπον Μᾶρκον καὶ τὸν ἀδελφὸν Νικόδημον.

<<Χαῖρε, Μᾶρκε>>, λέγει Φίλιππος.

<<Χαῖρε, Φίλιππε>>, λέγει Μᾶρκος.

<<Χαῖρε, Νικόδημε>>, λέγει Φίλιππος.

<<Χαῖρε, Φίλιππε>>, λέγει Νικόδημος.

Lección 3

El menú es sólo fruta

<<Μᾶρκε, ἔχεις ἄρτον;>>, λέγει Πέτρος.

<<οὐκ ἔχω ἄρτον, Πέτρε>>, λέγει Μᾶρκος.

<<Πέτρε καὶ Φίλιππε, ἔχετε ἄρτον;>> λέγει Νικόδημος.

<<οὐκ ἔχομεν ἄρτον. ἔχομεν καρπὸν>>, λέγουσι Πέτρος καὶ Φίλιππος.

<<Μᾶρκος καὶ Νικόδημος οὐκ ἔχουσιν ἄρτον καὶ καρπὸν, Φίλιππε>>, λέγει Πέτρος. <<φέρε τὸν καρπὸν>>.

<<ἐσθίωμεν καρπὸν, ἐσθίετε καρπὸν, Μᾶρκε καὶ Νικόδημε>>, λέγουσι Πέτρος καὶ Φίλιππος.

<<φέρε τὸν καρπὸν, Πέτρε>>, λέγει Φίλιππος. <<καὶ Μᾶρκος καὶ Νικόδημος ἐσθιέτωσαν καρπὸν.>>

<<φερέτω Πέτρος τὸν καρπὸν>>, λέγει Μᾶρκος. καρπὸν ἐσθίουσι.

Lección 4

Ahora sí es una verdadera comida

<<ἔχομεν δεῖπνον ἐν τῷ κηπῷ, Φίλιππε καὶ Πέτρε;>> λέγει τὸ τέκνον Νικοδήμου. Νικόδημος γὰρ τέκνον ἔχει.

Πέτρον καὶ Νικόδημον καὶ Μᾶρκον ἐκ τοῦ οἴκου Φίλιππος πέμπει.

<<δοῦλε>>, Φίλιππος λέγει, <<φέρε τὸν ἄρτον Πέτρου καὶ τὸν οἶνον Μᾶρκου ἐκ τοῦ οἴκου.>>

<<ἐσθίετε τὸ ἄρνιον, Φίλιππε;>> λέγει ὁ δοῦλος Φίλιππου.

<<φέρε τὸ ἄρνιον εἰς τὸν κῆπον. ἐσθίομεν γὰρ ἄρνιον, δοῦλε>>, λέγει Φίλιππος.

ἐκ τοῦ οἴκου Φιλίππου φέρει ὁ δούλος τὸν ἄρτον καὶ τὸν οἶνον καὶ τὸ ἄρνιον.

<<Πέτρε, ἔχεις ὀψάριον;>> λέγει τὸ τέκνον.

<<οὐκ ἔχω ὀψάριον, τέκνον,>> λέγει Πέτρος.

<<ὀψάριον ἔχει Φίλιππος;>> λέγει τὸ τέκνον.

<<οὐκ ἔχει Φίλιππος ὀψάριον;>>, λέγει Πέτρος.

<<πίνομεν τὸν οἶνον Μάρκου ἐκ τοῦ ποτηρίου>>, τὸ τέκνον λέγει.

<<οὐ πίνομεν τὸν ἄρτον. ἐσθίομεν γὰρ τὸν ἄρτον.>>

<<δοῦλε, φέρεις δεῖπνον καλόν>>, λέγει Νικόδημος. <<Φίλιππε, ἔχεις δούλον καλόν>>.

Φίλιππος πέμπει τὸν καλὸν δούλον ἀπὸ τοῦ κήπου, καὶ ὁ δούλος φέρει καρπὸν καλὸν εἰς τὸν κῆπον Φιλίππου.

τὸν καλὸν καρπὸν Φίλιππος βλέπει καὶ λέγει, <<Νικόδημε καὶ Μᾶρκε καὶ ἀδελφὲ Πέτρε καὶ τέκνον καὶ δοῦλε, ἐσθίετε τὸν καλὸν καρπὸν τοῦ δούλου>>.

<<ἔχομεν δεῖπνον καλὸν ἐν τῷ κήπῳ Φιλίππου>>. τὸ τέκνον Νικοδήμου λέγει.

Lección 5

El doctor Lázaro

πυρετούς ἔχουσι τὰ τέκνα Μάρκου καὶ Νικοδήμου καὶ Πέτρος καὶ Φίλιππος, ἄρτον καὶ ἄρνιον οὐκ ἐσθίουσι. τοῖς τέκνοις καὶ τοῖς ἀνθρώποις ἄρτους καὶ ἄρνιον οὐκ ἐσθίουσι, τοῖς τέκνοις καὶ τοῖς ἀνθρώποις ἄρτους καὶ ὀψάρια οἱ δοῦλοι φέρουσι. οὐκ ἐσθίουσι καὶ οὐκ ἰσχύουσι ἐσθίειν καὶ πίνειν ὅτι πυρετούς ἔχουσι.

θεραπεύειν πυρετούς ἰσχύει ὁ δοῦλος Λάζαρος. τοὺς κακοὺς πυρετούς τῶν ἀνθρώπων καὶ τῶν τέκνων θεραπεύειν ἰσχύσει. θεραπεύσει τοὺς κακοὺς πυρετούς.

Φιλίππῳ Λάζαρος λέγει, <<θεραπεύσω τὰ τέκνα καὶ τοὺς ἀνθρώπους>>.

Φιλίππῳ δουλεύει Λάζαρος. Λάζαρον ἀπολύσει Φίλιππος ὅτι τοὺς κακοὺς πυρετούς θεραπεύειν ἰσχύσει ὁ δοῦλος ὅτι Φίλιππος τὸν καλὸν δοῦλον Λάζαρον ἀπολύσει, οὐ δουλεύσει Λάζαρος Φιλίππῳ.

λέγει Φίλιππος τῷ καλῷ δούλῳ Λαζάρῳ, <<Λάζαε, ἀπολύσω τὸν καλὸν δοῦλον, οὐ δουλεύσεις Φιλίππῳ>>.

Lección 6: Repaso de lecciones 1 hasta 5.

Un asunto urgente estorba la cena

Πέτρος καὶ Φίλιππος: <<ἐν τῷ οἴκῳ δεῖπνον καλὸν ἐσθίομεν. ἐν τῷ κήπῳ ἀνθρώπους βλέπομεν. Νικόδημον καὶ Μᾶρκον βλέπομεν. λέγομεν τοῖς ἀδελφοῖς, “Χαίρετε (plural de Χαῖρε), ἄνθρωποι καλοί, Χαῖρε, Νικόδημε, Χαῖρε, Μᾶρκε.” φέρομεν τοὺς καλοὺς εἰς τὸν οἶκον καὶ λέγομεν, “ἰσχύσετε ἐν τῷ οἴκῳ δεῖπνον ἐσθίειν;”>>

Νικόδημος καὶ Μᾶρκος: <<οὐκ ἰσχύσομεν ἐσθίειν, Πέτρε καὶ Φίλιππε, ὅτι κακοὺς δούλους ἀπὸ τοῦ κήπου πέμπομεν. οἱ γὰρ δοῦλοι τοῖς καλοῖς τέκνοις ποτήρια οἴνου φέρουσι. οὐ φέρει οἶνον τοῖς τέκνοις ὁ καλὸς δοῦλος Λάζαρος. Θεραπεύει πυρετοὺς ὁ καλὸς Λάζαρος. τὸν καλὸν δοῦλον Φίλιππος ἀπολυέτω. τὰ τέκνα καὶ οἱ δοῦλοι καλῶν ἀνθρώπων ὀψάριον καλὸν ἐσθίουσι καὶ πίνουσι κακὸν οἶνον. οἶνον κακὸν κακοὶ δοῦλοι πινέτωσαν. τῷ οἴνῳ γὰρ καὶ οὐ τοῖς ἀνθρώποις δοῦλοι κακοὶ δουλεύουσι, ὁ γὰρ κακὸς οἶνος τοὺς κακοὺς δούλους οὐκ ἀπολύσει>>.

Πέτρος καὶ Φίλιππος: <<ἀπὸ τοῦ οἴκου καὶ ἀπὸ τοῦ κήπου καὶ ἀπὸ τῶν τέκνων τοὺς κακοὺς δούλους πέμπετε. λέγετε τοῖς καλοῖς τέκνοις, “ἐσθίετε ἄρτον καὶ ἄρνιον καὶ καρπὸν καὶ ὀψάριον”>>

Νικόδημος καὶ Μᾶρκος: <<Χαίρετε, Πέτρε καὶ Φίλιππε>>.

Πέτρος καὶ Φίλιππος: <<Χαίρετε, Νικόδημε καὶ Μᾶρκε>>.

Lección 7

Charla alrededor de la mesa

σὺν τοῖς ἰδίοις ἀδελφοῖς, Πέτρῳ καὶ Φιλίππῳ ἐσθίει ἄρνιον καὶ ὀψάριον Μαρία. περὶ τοῦ ἐλευθέρου Λαζάρου λέγουσι.

Πέτρος: <<οὐκέτι δουλεύσει Φιλίππῳ ὁ ἐλεύθερος Λάζαρος>>.

Μαρία: <<πάντοτε τοὺς πυρετοὺς τῶν τέκνων θεραπεύει>>.

Φίλιππος: <<ναί. δακαίαν γὰρ καρδίαν ἔχει Λάζαρος>>.

Πέτρος: <<καὶ νῦν δωρεας ἔχει ὁ μακάριος Λάζαρος>>.

Φίλιππος: <<Χρειαν δωρεων ἔχει ὅτι οὐκέτι ἐν τῷ οἴκῳ Πέτρου καὶ Φιλίππου σὺν τοῖς δούλοις ἐσθίει>>.

Μαρία: <<Νικόδημος καὶ Μᾶρκος Λαζάρω δωρεας πέμπουσι>>;

Πέτρος: <<ναί, ἀλλὰ πέμπουσι τοὺς ἰδίους κακοὺς δούλους ἀπὸ τῶν ἰδίων μακαρίων τέκνων>>.

Μαρία: <<δικαίαs καρδίαs ἔχουσι πάντοτε>>.

Φίλιππος: <<παρρησίαν νῦν ἔχει ὁ μακάριος Λάζαρος. παρρησία λέγειν ἰσχύει>>.

Μαρία: <<παρρησίαν καὶ ἔχομεν, ἀλλὰ οὐκ ἔχουσι δούλοι>>.

Πέτρος <<ἀλλὰ ἔχουσι αἱ καρδίαi καλῶν δούλων δικαίαν ἐπιθυμίαν παρρησίαs>>.

Φίλιππος: <<ναί ἀλλὰ ἐπιθυμίαν οἴνου ἔχουσι αἱ καρδίαi κακῶν δούλων>>.

Μαρία: <<τὸν μακάριον καὶ ἐλεύθερον Λάζαρον, ἀδελφοί, εἰς τὸν ἴδιον οἶκον φέρετε>>.

Πέτρος καὶ Φίλιππος: <<ἔχομεν καὶ ἐπιθυμίαν ἐν ταῖς καρδίαις καὶ χρειαν λέγειν σὺν Λαζάρω. ἰσχύσεις βλέπειν Λάζαρον. ἰσχύσομεν φέρειν τὸν ἐλεύθερον Λάζαρον καὶ λέγειν παρρησία περὶ τῶν δωρεων>>.

Nota: Las letras subrayadas indican que la vocal es larga.

Lección 8

Por la culpa del tiempo pasado

έν χρόνῳ μικρῷ πέμπει ἀπό τοῦ οἴκου Φιλίππου εἰς τὸν οἶκον Λαζάρου ἄγγελον Πέτρος. λέγειν Λαζάρῳ ἐλπίζει.

<<Χαῖρε, Λάζαρε>>. λέγει ὁ ἄγγελος.

<<Χαῖρε, ἄγγελε>>, λέγει Λάζαρος>>.

<<μνημονεούσι Μαρία καὶ Πέτρος καὶ Φίλιππος>>, λέγει ὁ ἄγγελος, <<τὸν χρόνον ὅτε ἦς μικρὸς δοῦλος. τότε ἦτε ὁμοῦ πάντοτε, Μαρία καὶ Πέτρος καὶ Φίλιππος καὶ Λάζαρος. ἐλπίζουσι πάλιν βλέπειν Λάζαρον ἐν τῷ οἴκῳ Φιλίππου καὶ πάλιν ἐσθίειν σὺν Λαζάρῳ καὶ λέγειν περὶ τῶν χρόνων ὅτε ἦσαν τέκνα ἐλεύθερα καὶ ὅτε ἦς μικρὸς δοῦλος>>.

<<λέγε Μαρία καὶ Πέτρῳ καὶ Φιλίππῳ>>, λέγει Λάζαρος, <<μνημονεύω ὅτε ἤμην μικρὸς δοῦλος ὅτε ἠσθίομεν ὁμοῦ, ὅτε ἰσύετε λέγειν παρρησία ἀλλὰ ὅτε οὐκ ἰσχυον λέγειν παρρησία. μνημονεύετε ὅτι εἶχομεν δεῖπνον ἐν τῷ κήπῳ; τότε ἄρτον καὶ ὀψάριον ἤσθιον, ἀλλὰ οὐκ ἔπινον οἶνον. μακάριοι ἦμεν>>.

τότε πάλιν εἰς τὸν οἶκον Φιλίππου τὸν ἄγγελον Λάζαρος πέμπει.

τότε Λάζαρος μνημονεύει τοῦ χρόνου ὅτε ἦν μικρὸς δοῦλος καὶ ὅτε ἦν τέκνον ἐν τῷ οἴκῳ Φιλίππου.

<<ἀρνίον μικρὸν εἶχε Μαρία>>, λέγει Λάζαρος <<ἦμεν τέκνα ὁμοῦ. ἤμην μακάριον τέκνον ἐν τοῖς χρόνοις ὅτε τὸ ἀρνίον Μαρίας ἤσθιε σὺν Πέτρῳ καὶ Φιλίππῳ καὶ Λαζάρῳ. ἐλπίζω ὅτι μνημονεύει πάλιν Μαρία τοῦ ἀρνίου, καὶ ἐλπίζω λέγειν παρρησία σὺν Μαρία καὶ τοῖς ἀδελφοῖς Μαρίας περὶ τῶν μακαρίων χρόνων>>.

Lección 9.

Lázaro regresa a la esclavitud

ὅτε ἦσθιον δεῖπνον ἐν τῷ οἴκῳ Λάζαρος καὶ Μαρία καὶ οἱ ἀδελφοὶ Μαρίας, ἀπὸ τοῦ κήπου ἀπέλυσε τὸ ἀρνίον Μαρία κακὸς γεωργός.

ἐν τῇ σκοτίᾳ τὸν γεωργὸν οἱ δοῦλοι Φιλίππου καὶ Πέτρου οὐκ ἔβλεψαν, ἀλλὰ ἤκουσαν τοῦ ἀρνίου, καὶ ἔλεγον τῷ ἀνθρώπῳ.

ἐν τῷ οἴκῳ ἔλεγον οἱ δοῦλοι Φιλίππῳ καὶ Πέτρῳ, <<ἠκούσαμεν ἄνθρωπον ἐν τῷ κήπῳ>>.

<<ἀπέλυσας τὸ ἀρνίον;>> ἐν τῇ σκοτίᾳ ἐλέγομεν.

<<ναί, ἀπέλυσα>>. ἠκούσαμεν. <<ἀλλὰ οὐκ ἐβλέψατε ὅτε ἀπέλυσα τὸ ἀρνίον, νῦν ἐλπίζω φέρειν τὸ ἀρνίον εἰς τὸν ἴδιον οἶκον. χαίρετε, δοῦλοι.>>

ὅτε τοὺς δούλους ἤκουσε Μαρία, οὐκέτι μακαρία ἦν. τότε οὐκέτι μακάριος ἦν Λάζαρος ὅτ οὐκέτι μακαρία ἦν Μαρία.

<<σήμερον ἐν τῷ κήπῳ ἔβλεψα ἄνθρωπον μικρὸν. ἔβλεψεν τὸ ἀρνίον>>. ἐμνημόνευσε δοῦλος. <<οὐκ ἦν δοῦλος, ἀλλὰ ἦν ἐλεύθερος>>.

τότε Λάζαρος κακοῦ μικροῦ γεωργοῦ ἐμνημόνευσε.

<<ἐλπίζω σήμερον βλέψαι καὶ φέρειν πάλιν τὸ ἀρνίον Μαρία>>, ἔλεγε Λάζαρος. <<χαῖρε, Μαρία. χαίρετε, ἀδελφοί, χαίρετε, δοῦλοι>>.

οὐκ ἴσχυε Λάζαρος βλέψαι ἐν τῇ σκοτίᾳ, ἀλλὰ ἐμνημόνευσε τὸν οἶκον τοῦ κακοῦ γεωργοῦ. ἤλπιζεν ἰσχύειν βλέψαι τὸ ἀρνίον ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ γεωργοῦ.

μετὰ μικρὸν χρόνον ἔβλεψε Λάζαρος τὸ ἀρνίον ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ γεωργοῦ. ἀλλὰ ἤκουσεν ὁ γεωργὸς σὺν τοῖς ἰδίῳις δούλοις. ἔπεμψεν ἐκ τοῦ οἴκου καὶ περὶ τὸν οἶκον τοὺς ἰδίους δούλους.

<<βλέψατε. φέρετε. τὸν κακὸν εἰς τὸν οἶκον, δοῦλοι>>. ἔλεγεν ὁ γεωργός. μετὰ μικρὸν χρόνον εἰς τὸν οἶκον Λάζαρον φέρειν ἴσχυσαν.

<<βλέψον τοὺς δοῦλους. Λάζαρε>>, ἔλεγε ὁ γεωργός. <οὐ γὰρ ἰσχύσεις φέρειν τὸ ἀρνίον πάλιν Μαρία. οὐ λέγω, “ἀπολυσάτωσαν Φίλιππος καὶ Πέτρος Λάζαρον”, ἀλλὰ λέγω. “δουλευσάτω Λάζαρος τῷ γεωργῷ. δοῦλοι, μνημονεύσατε, ἔχετε πάντοτε Λάζαρον”>>

ὅτε ὁ κακὸς γεωργὸς παρηρησία ἔλεγεν, οὐκέτι ἐλεύθερος ἦν Λάζαρος ἀλλὰ ἤλπιζεν ὅτι μνημονεύει Μαρία τοῦ ἀρνίου καὶ Λαζάρου.

Lección 10

Rescatado: El cordero, pero no Lázaro

Ἰάκωβος, ὁ γεωργὸς ὁ κακός, μακάριος ἦν ὅτι Λάζαρον τὸν ἐλεύθερον καὶ τὸ Μαρίας ἀρνίον εἶχεν.

Ἰάκωβος: <<χρεῖαν δεῖπνου καλοῦ, δοῦλοι, ἕξω. ἐπιθυμῖαναν τοῦ μικροῦ ἀρνίου νῦν ἕξω. ἀληθεία ἕξω καλὸν δεῖπνον, Λάζαρε>>.

Λάζαρος: <<κακὲ Ἰάκωβε, πῶς ἰσχύεις ἐλπίζειν ἐσθίειν τὸ Μαρίας ἀρνίον τὸ μικρόν; ἔχεις γὰρ πλοῦτον ἐν ἀληθεία. ἕξεις οὐ χρεῖαν τοῦ Μαρίας ἀρνίου>>.

Ἰάκωβος: <<πῶς ἰσχύεις λέγειν τὴν ἀλήθειαν παρρησίᾳ; δοῦλος λέγειν παρρησίᾳ οὐκ ἰσχύει, καὶ δοῦλος κακὸς λέγειν τὴν ἀλήθειαν οὐκ ἰσχύει. δοῦλε Λάζαρε, μὴ λέγε περὶ τοῦ πλούτου Ἰακώβου>>.

Λάζαρος: <<κακὲ, μετὰ μικρὸν χρόνον ἀπολύσουσι Λάζαρον καὶ τὸ Μαρίας ἀρνίον οἱ ἄνθρωποι τῆς κώμης. βλέψεις μετὰ τῶν χρόνων, Ἰακωβε κακέ>>.

Ἰάκωβος: <<μὴ λέγε, κακέ>>.

Λάζαρος: <<ἐν ἀληθεία σήμερον Φίλιππος καὶ Πέτρος, ἐλεύθεροι, τοὺς ἰδίους δούλους μετὰ τῶν ἐλευθέρων τῆς κώμης πέμπουσιν εἰς τὸν τοῦ κακοποῦ γεωργοῦ οἶκον>>.

Ἰάκωβος: <<πῶς ἰσχύεις λέγειν περὶ τῆς ἀληθείας; ἡ γὰρ ἀλήθεια Λάζαρον, τὸν κακὸν δοῦλον, οὐκ ἀπολύσει>>.

Λάζαρος: <<πῶς ἰσχύεις ἔχειν ἐλεύθερον>>.

Ἰάκωβος: <<ἕξω τὸν δοῦλον τὸν ἴδιον ἐν σπηλαίῳ σὺν τῷ ἰδίῳ πλούτῳ. οὐ βλέψεις τὸν πλοῦτον ἐν τῇ τοῦ σπηλαίου σκοτίᾳ. πῶς βλέψεις τὸν πλοῦτον τοῦ σπηλαίου ἐν τῇ σκοτίᾳ; οἱ τῆς κώμης ἐλεύθεροι οὐ βλέψουσι Λάζαρον καὶ οὐκ ἕξουσιν τὸν πλοῦτον τοῦ γεωργοῦ τῇ κώμῃ>>.

μετὰ μικρὸν χρόνον ἔπεμψαν Φίλιππος καὶ Πέτρος τοὺς δούλους τοὺς ἰδίους σὺν τοῖς τῆς κώμης ἀνθρώποις εἰς τὸν Ἰακώβου οἶκον. ἀλλὰ οὐκ ἐν τῷ οἴκῳ ἦν Λάζαρος. ἰσχυσαν τὸ ἀρνίον πάλιν Μαρία φέρειν, ἀλλὰ οὐ Λάζαρον τὸν ἐλεύθερον βλέψαι.

Lección 11: Un pecador consumado se espanta de la muerte

Λάζαρον εἰς τὸ σπήλαιον Ἰάκωβος ἤγαγεν καὶ ἦλθεν εἰς τὸν ἴδιον οἶκον πάλιν.

<<ἐνέγκατε νῦν ὀψάριον καὶ ἄρτον, δοῦλοι. χρειαῖν γὰρ ἔσχον φαγεῖν>>, εἶπεν Ἰάκωβος.

τότε ἤνεγκαν ὀψάριον καὶ ἄρτον Ἰακώβω.

<<εἶπατε ὅτι τὸ Μαριάς ἀρνίον ἠγάγετε πάλιν εἰς τὸν κῆπον Φιλίππου>>; εἶπεν Ἰάκωβος.

<<εἶπατε ὅτι τὸ Μαριάς ἀρνίον ἠγάγετε πάλιν εἰς τὸν κῆπον Φιλίππου>>; εἶπεν Ἰάκωβος.

<<οὐκ ἠγάγομεν, Ἰάκωβε, ἀλλὰ οἱ ἐλεύθεροι τῆς κώμης καὶ οἱ Φιλίππου δοῦλοι τὸ ἀρνίον ἐκ τοῦ οἴκου ἠγαγον>>, εἶπαν οἱ δοῦλοι.

<<οὐκέτε τὸ ἀρνίον ἔχω, ἀλλὰ ἔξω, ἀλλὰ ἔξω πάντοτε Λάζαρον>>, εἶπεν ὁ κακὸς γεωργός. <<νῦν σὺν Ἰακώβω φαγέτωσαν καὶ πιέτωσαν οἱ δοῦλοι>>.

<<λαβέτω τὸ ποτήριον οἴνου καλοῦ ὁ μακάριος γεωργός>>, εἶπαν οἱ δοῦλοι. εἶπε καὶ ἔπιον. ἔπινε καὶ ἔπινον. ὅτε ἔπινε, πυρετὸς Ἰάκωβον ἔλαβεν. ὁ πυρετὸς κακὸς ἦν.

μετὰ μικρὸν χρόνον ὁ κακὸς γεωργὸς ἀπέθνησκεν. τότε ἐμνημόνευσεν ὅτι ἦν κακὸς ἄνθρωπος καὶ ὅτι οὐκ ἦν ἕτοιμος ἀποθανεῖν. οὐκέτε ἦν μακάριος.

<<ἐλθὲ νῦν εἰς τὸ σπήλαιον>>, εἶπε δούλω. <<Λάζαρον ἄγαγε. ἐλπῶ ὅτι θεράπευσεν τὸν κακὸν γεωργὸν>>.

ἦλθεν εἰς τὸν οἶκον μετὰ μικρὸν χρόνον Λάζαρος.

<<κακὸν πυρετὸν ἔχω, ναί, κακὸν πυρετόν. χρειαῖν Λαζάρου ἔχω.

θεράπευσον τὸν γεωργὸν τὸν κακὸν καὶ ἰσχύσεις ἐλθεῖν πάλιν εἰς τὸν ἴδιον οἶκον>>, εἶπε Ἰάκωβος.

<<ὅτι πυρετοὺς θεράπευσαι ἰσχύω ἤκουσας; ἤκουσας τὴν ἀλήθειαν>>, εἶπε Λάζαρος.

<<πῶς ἰσχύσω ἀποθανεῖν; κακὸς ἀποθανεῖν οὐκ ἐλπίζει. νῦν, Λάζαρε, θεράπευσον τὸν γεωργὸν τὸν κακόν. οὐκέτι ἀκούσεις, “σήμερον κακὸς ἦν Ἰάκωβος”.>> εἶπε ὁ γεωργός.

<<ἐλπίζω ὅτι λέγεις τὴν ἀλήθειαν>>, εἶπε Λάζαρος.

ἐθεράπευσε τὸν πυρετὸν, καὶ ὁ γεωργὸς Λάζαρον ἀπέλυσε καὶ ἔπεμψε δωρεὰς καλὰς ἐκ τοῦ ἰδίου πλούτου εἰς τὸν οἶκον Λαζάρου.

Lección 12: Repaso. No hay cuento.

Lección 13: Lejos, hacia una nueva tierra

ὁ κύριος τῷ Αβραμ εἶπεν, <<ἐλθὲ ἐκ τῆς γῆς σου καὶ ἐκ τοῦ οἴκου σου>>.

τότε ἐν τῇ Μεσοποταίᾳ ἦν ὁ Αβραμ. ἀλλὰ οἱ ἄνθρωποι ἐν τῇ Μεσοποταμίᾳ ἦσαν κακοί, οὐ δίκαιοι, οὐχ ἔτοιμοι δουλεύειν τῷ κυρίῳ.

ἦλθον οὖν ἐκ τῆς Μεσοποταμίας ὁ Αβραμ καὶ ἡ Σαρα καὶ ὁ Λῶτ. ὅτε ὁ Αβραμ ἐκ τῆς ἰδίας γῆς ἦλθεν, τάχα εἶπαν ὁμοῦ ὁ Αβραμ καὶ ἡ Σαρα.

Σαρα: <<Αβραμ, ἀδελφὲ ἐμοῦ, εἶπεν ἄγγελος τοῦ κυρίου σοί>>;

Αβραμ: <<οὐχί. “ἐγὼ ἤκουσα τοῦ κυρίου ἡμῶν ἐν τῇ σκοτίᾳ. εἶπεν ἐμοί, “ἐγὼ ὁ κύριος ἄξω ὑμᾶς ἐκ τῆς γῆς καὶ ἐκ τοῦ οἴκου ὑμῶν, καὶ βλέψετε ὑμεῖς γῆν μακαρίαν, καὶ ἔξετε τὴν γῆν, σὺ καὶ ὁ οἶκός σου. σὺ γὰρ ἦς δίκαιος. ἐγὼ γὰρ ἔβλεψά σε”>>.

Σαρα: <<πάντοτε οὖν κακοὶ ἦσαν οἱ ἄνθρωποι περὶ ἡμᾶς>>;

Αβραμ: ναί. ἡμεῖς, σὺ καὶ ἐγὼ καὶ Λῶτ, ἐδουλεύομεν τῷ κυρίῳ, ἀλλὰ οἱ ἄνθρωποι τῆς Μεσοποταμίας οὐκ ἐδούλευον τῷ κυρίῳ σὺν ἡμῖν. πολλάκις οὖν ἔπεμπον ἐμὲ ἐκ τῶν ἰδίων οἴκων ὅτι ἐγὼ ἐδούλευον τῷ κυρίῳ. ὑμῖν, σοὶ καὶ Λῶτ, κακὰ εἶπαν οἱ κακοὶ τῆς γῆς ὅτι ὑμεῖς, σὺ καὶ Λῶτ, ἐδουλεύετε τῷ κυρίῳ>>;

Σαρα: <<ναί, πολλάκις ἔλεγον κακὰ ἡμῖν, ἐμοὶ καὶ τῷ Λῶτ>>.

Αβραμ: <<μακάριος οὖν ἦμην ἐγὼ ὅτε ἐμοὶ εἶπεν ὁ κύριος, “ἐγὼ ἄξω ὑμᾶς ἐκ τῆς γῆς ὑμῶν, καὶ τὴν ἰδίαν γῆν τὴν μακαρίαν βλέψετε ὑμεῖς”>>.

Σαρα: <<πῶς οὖν ἄξει ἡμᾶς ὁ κύριος ἡμῶν;>>

Αβραμ: <<βλέπομεν ἡμεῖς. τάχα οἱ κακοὶ τῆς Μεσοποταμίας οὐ βλέψουσιν, ἀλλὰ ἡμεῖς βλέπομεν>>.

Leccion 14: Hermanastra: media verdad

ἐπεὶ εἰς τὴν γῆν τὴν μακαρίαν ἦλθεν ὁ Αβραμ σὺν τῇ Σαρα καὶ τῷ Λῶτ ἐν ταύτῃ τῇ γῇ χραίθαι ἄρτου ἔσχον. εἰς τὴν Αἴγυπτον οὖν ἦλθον ὁ Αβραμ καὶ ἡ Σαρα ἡ γυνή.

ἐπεὶ οὖν εἰς τὴν Αἴγυπτον ἦλθε, τῇ Σαρα εἶπεν οὗτος, <<ἐπεὶ βλέψουσι σὲ οἱ Αἰγύπτιοι, οὗτοι τάχα φονεύσουσιν ἐμὲ καὶ οἴσουσι σὲ εἰς τὸν οἶκον τοῦ Φαραώ, σὲ τὴν καλὴν Σαραν. ἐγὼ γὰρ τούτους τοὺς Αἰγυπτίους φονεῦσαι οὐκ ἰσχύσαι οὐκ ἰσχύσω, ἀλλὰ οὗτοι οἱ Αἰγύπτιοι ἐμὲ φνεῦσαι ἰσχύσουσι. λέγε (εἶπεν) οὖν τούτοις τοῖς Αἰγυπτίοις, “βλέπετε τὴν ἀδελφὴν τούτου τοῦ Αβραμ”>>

ὅτι γὰρ ἡ Σαρα ἦν ἀδελφὴ τοῦ Αβραμ. τοῦτο ἦν ἡ ἀλήθεια, ἀλλὰ ἦν καὶ ἡ γυνὴ τοῦ Αβραμ.

ἐν τῇ Αἰγύπτῳ οὖν ἡ Σαρα ἡ γυνὴ καὶ ἡ ἀδελφὴ τοῦ Αβραμ εἶπε ταῦτα τοῖς Αἰγυπτίοις, καὶ οὗτοι τὸν Αβραμ οὐκ ἐφόνευσαν, ἀλλὰ τὴν ἀδελφὴν τούτου ἤγαγον εἰς τὸν οἶκον τοῦ Φαραώ. τότε τούτῳ, τῆς Σαρᾶς τῷ ἀδελφῷ, δωρεᾶς καλᾶς ἔπεμψεν ὁ Φαραώ.

μετὰ τοῦτο ἔλαβεν ὁ Φαραώ ἀπὸ τοῦ κυρίου κακά. ἐπεὶ οὖν ἤκουσε ὁ Φαραώ ὅτι αὕτη ἦν γυνὴ τοῦ Αβραμ, τούτῳ εἶπεν ὁ Φαραώ, <<οὐ παρρησία ἐμοὶ εἶπες περὶ ταύτης. σὺ γὰρ εἶπες καὶ αὕτη εἶπεν, “βλέπεις τὴν ἀδελφὴν τοῦ Αβραμ”. λάβε οὖν ταύτην καὶ ἔλθετε ἐκ τῆς γῆς καὶ σὲ οὐ φονεύσω>>.

εἰπεὶ ὁ Φαραώ ταῦτα εἶπε τούτῳ καὶ ταύτῃ, ἐκ τῆς Αἰγύπτου ἦλθον Αβραμ καὶ Σαρα, ἡ γυνή, καὶ Λῶτ.

Leccion 15: Una elección y una promesa

πάλιν εἰς τὴν γῆν τῆς ἐπαγγελίας τοῦ κυρίου ἤγαγον τὰ πρόβατα αὐτῶν καὶ τοὺς καμήλους αὐτῶν οἱ ἄνθρωποι Αβραμ καὶ Λώτ. ἀλλὰ οὐκ ἐν τῷ αὐτῷ τόπῳ ἴσχυον ἐσθίειν καὶ πίνειν οἱ κάμνλοι καὶ τὰ πρόβατα. μικρὸς γὰρ ἦν ὁ τόπος.

εἶπεν οὖν ὁ Αβραμ τῷ Λώτ. <<οὐκ ἰσχύσομεν ἔχειν τὸν πλοῦτον ἡμῶν ἐν τῷ αὐτῷ τόπῳ. βλέπε περὶ ἡμᾶς. βλέπε ἐκείνην τὴν γῆν, τὴν γῆν τοῦ Ἰορδάνου, καὶ ταύτην τὴν γῆν περὶ ἡμᾶς. σὺ λάβε ἐκείνην καὶ ταύτην ἔξ ἐγώ, ἢ λάβε ταύτην καὶ ἐκείνην ἔξω>>.

τότε ἔβλεψεν ὁ Λώτ τὴν γῆν τοῦ Ἰορδάνου, γῆν καλήν. καὶ αὐτὸς ἔλαβεν αὐτήν. εἰς οὖν ἐκείνην τὴν γῆν ἤγαγεν ὁ Λώτ τοὺς **ιδίους** καμήλους καὶ τὰ πρόβατα ἀπὸ τοῦ Αβραμ.

μετὰ τοῦτο τῷ Αβραμ αὐτὸς ὁ κύριος εἶπεν, <<σὺ ἔξεις ταύτην τὴν γῆν, σὺ καὶ τὰ τίκνα σου>>. αὕτη ἦν ἡ ἐπαγγελία τοῦ κυρίου τῷ Αβραμ.

Lección 16

Un vistazo al future de Lot

<<μενῶ ἐν τοῖς Σοδόμοις>>, ἐρεῖ Λῶτ τάχα ὅτε ἔξει τόπον τοῖς καμήλοις αὐτοῦ καὶ τοῖς προβάτοις αὐτοῦ ἐν τῇ γῆ τοῦ Ἰορδάνου.

<<ἀποστελῶ ἄγγελον εἰς τὰ Σόδομα καὶ ἐρῶ, “μενοῦμεν ἐν τῇ αὐτῇ γῆ σὺν ὑμῖν”>>.

ἀποστελεῖ δὲ τάχα ὑπηρέτην ὁ Λῶτ πρὸς τοὺς ἀνθρώπους τῶν Σοδόμων ἐπεὶ ἄξει τὰ πρόβατα καὶ τοὺς καμήλους ἀπὸ τοῦ Αβφραμ εἰς τὴν τοῦ Ἰορδάνου.

οἱ δὲ ἄνθρωποι τῶν Σοδόμων οἱ κακοὶ οὐκ ἀποκτενοῦσι Λῶτ καὶ τοῦ ὑπηρέτας αὐτοῦ. μενοῦσι οὖν Λῶτ καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ ἐν τοῖς κακοῖς τῶν Σοδόμων καὶ βλέπουσι τὰ κακὰ τοῦ τόπου ἐκείνου.

ὅτε οἱ ἐχθοὶ τῶν Σοδόμων οἴσουσι τοὺς ἀνθρώπους τῶν Σοδόμων καὶ τὸν πλοῦτον αὐτῶν ἀπὸ τῆς γῆς τοῦ Ἰορδάνου, τότε ἐροῦσι τάχα ἐκεῖνοι τῷ Λῶτ, <<οὐ μενεῖτε ἐν τούτῳ τῷ τόπῳ, σὺ καὶ ἡ γυνὴ σου καὶ ὁ πλοῦτος σου. ὑπηρέτην δὲ οὐκ ἀποστελεῖς πρὸς Αβραμ. οὐχί. ἀλλὰ ἡμεῖς σὲ καὶ τούτους τοὺς ἀνθρώπους οἴσομεν εἰς γῆν μακράν>>.

ὑπηρέτην δὲ Λῶτ ἀποστελεῖν πρὸς Αβραμ περὶ τῶν ἐχθρῶν τούτων. καὶ Αβφραμ οὐ μενεῖ ἐν τῷ ἰδίῳ τόπῳ ὅτε ἀκούσει. αὐτὸς δὲ ὁ Αβφραμ οἴσει τὸν Λῶτ καὶ τὸν πλοῦτον ἀπὸ τῶν ἐχθρῶν ἐν ἐκείνῃ μακρᾷ γῆ.

Lección 17

Abram acude al rescate

ὅτε ἔμενε Λῶτ ἐν τοῖς Σοδόμοις, ἐχθροὶ ἦλθον καὶ ἔλαβον αὐτόν. ἄγγελος δὲ πρὸς Ἀβραμ ἦλθε καὶ εἶπεν, <<εἰλήφασιν οἱ τῶν Σοδόμων ἐχθροὶ τὸν Λῶτ καὶ ἄλλους καὶ ἐληλύθασιν πρὸς γῆν μακρὰν>>.

ἐπεὶ δὲ ἤκουσεν Ἀβραμ τοῦτο, ἔλαβε τοὺς ἰδίους ἀνθρώπους καὶ ἐδίωξαν τοὺς ἐχθρούς. ἐν τῇ σκοτίᾳ Ἀβραμ αὐτὸς καὶ οἱ ἴδιοι ἀπέλυσαν Λῶτ καὶ τοὺς ἄλλους. πάλιν δὲ πρὸς τὰ Σοδομα ἦλθεν Ἀβραμ. οὐ γὰρ ἐδίωξαν αὐτόν οἱ ἐχθροὶ τῶν Σοδόμων.

ἦλθε δὲ ὁ βασιλεὺς τῶν Σοδόμων πρὸς Ἀβραμ ὅτε οὗτος ἦλθε πάλιν σὺν τῷ Λῶτ καὶ τοῖς ἄλλοις. ἄλλος δὲ βασιλεὺς ἤνεγκεν ἄρτους καὶ οἶνον τῷ Ἀβραμ. οὗτος ὁ βασιλεὺς ἦν ὑπηρέτης τοῦ κυρίου. οὗτος οὖν καλὰ τῷ Ἀβραμ εἶπεν καὶ ἔλαβε δωρεᾶς καλὰς ἀπὸ τοῦ Ἀβραμ.

τότε δὲ εἶπεν ὁ βασιλεὺς Σοδόμων πρὸς Ἀβραμ, <<μενέτωσαν οἱ ἄνθρωποι ἐμοῦ σὺν ἐμοί, τὰ δὲ ἄλλα ἔξεις. εἴληφας γὰρ ἐκεῖνα ἀπὸ τῶν ἐχθρῶν. ἔξεις οὖν ἐκεῖνα>>.

πρὸς δὲ αὐτόν εἶπεν Ἀβραμ, <<εἶρηκα τῷ κυρίῳ, “οὐχ ἔξω ἐκεῖνα. οὐχί. ὁ βασιλεὺς τῶν Σοδόμων οὐκ ἐρεῖ, ‘Ἀβραμ ἔχει τὸν πλοῦτον ἐμοῦ’. ἀπέλυσά τοὺς ἀνθρώπους σου καὶ σοὶ αὐτοὺς ἤγαγον. λάβε αὐτοὺς καὶ ἐκεῖνα. μεμενήκασι σὺν σοὶ καὶ μενοῦσι”>>.

Lección 18: Repaso para lecciones 12 a 17.

Lección 19

Abram confía en Dios

ἐπεὶ ὁ Λῶτ ἐμεμενήκει ἐν τοῖς Σοδόμοις χρόνον μακρὸν καὶ ἐπεὶ ὁ Ἀβραμ ἀπέλυσε τὸν Λῶτ ἀπὸ τῶν ἐχθρῶν Σοδόμων καὶ πρὸς Ἀβραμ ὁ βασιλεὺς τῶν Σοδόμων καὶ ἐπεὶ ὁ βασιλεὺς τῶν Σοδόμων καὶ ἐπεὶ ὁ ἄλλος βασιλεὺς εἰλήφει τὰς δωρεὰς τοῦ Ἀβραμ καὶ ἐπεὶ ὁ Ἀβραμ οὐκ εἰλήφει τὰς δωρεὰς τῶν Σοδόμων, ὁ θεὸς εἶπε τῷ Ἀβραμ, <<μὴ ἔχε φόβον ἕξεις τὴν ἐπιθυμίαν τῆς καρδίας σου.>>

εἶπε δὲ Ἀβραμ, <<ἀλλὰ, κύριε, ἐγὼ οὐκ ἔχω τέκνον, οὗτος ὁ ὑπηρέτης ἕξει τὸν οἶκόν ἐμοῦ.>>

εἶπε δὲ ὁ θεός, <<ἕξεις υἱόν, τὸ ἴδιον τέκνον.>>

ἐπεὶ τὴν ἐπαγγελίαν τέκνον εἰλήφει, Ἀβραμ τῷ θεῷ ἐπίστευεν.

Lección 20

¿Qué sabe usted acerca de Abram?

- α. τίς ἦν Αβραμ;
υἱὸς ἀνθρώπου τινὸς ἐν τῇ Μεσοποταμίᾳ ἦν Αβφραμ.
- β. ἐν τίνι γῆ ἦν Αβραμ ὅτε ἦν τέκνον;
ἐν γῆ τινι, Μεσοποταμίᾳ, ἔμμενεω οὗτος ὅτε ἦν τέκνον.
- γ. τίς ἦν Σαρα;
ἡ γυνὴ αὕτη τοῦ Αβραμ.
- δ. Τί ἦλθεν Αβραμ ἐκ τῆς ἰδίᾳς γῆς;
εἶρηκεν ὁ θεὸς αὐτῷ ἐλθεῖν ἐκ τῆς ἰδίᾳς γῆς, τῆς Μεσοποταμίας, καὶ εἰς ἄλλην τινὰ γῆν.
- ε. εἰς τίνα γῆν ἦλθον Αβραμ καὶ Σαρα;
εἰς γῆν τινὰ μακρὰν ἦλθον.
- ζ. μετὰ τίνος ἦλθον εἰς ταύτην τὴν γῆν;
μετὰ τοῦ Λῶτ ἦλθον.
- η. τί οὐχ ὁμοῦ ἔμειναν Λῶτ καὶ Αβραμ;
ἐν τῷ αὐτῷ τόπῳ μένειν οὐκ ἴσχυον οἱ δοῦλοι αὐτῶν καὶ οἱ κάμηλοι καὶ τὰ πρόβατα.
- θ. τίνι θεῷ ἐπεπιστεύκει Αβραμ;
τῷ θεῷ τῆς ἀληθείας ἐπεπιστεύκει Αβραμ, ἀλλὰ οἱ ἄνθρωποι ἐν τῇ Μεσοποταμίᾳ οὐκ ἐπεπιστεύκεισαν τῇ ἀληθείᾳ περὶ τοῦ θεοῦ.

Lección 21

El futuro de José en Egipto

ὅτε Ἰωσήφ ἔρχεται εἰς τὴν γῆν αἰγύπτου, γενήσεται δοῦλος Αἰγυπτίου τινὸς καὶ μενεῖ ἐν τῷ οἴκῳ τούτου χρόνον μικρόν. μετὰ δὲ τοῦτο Ἰωσήφ γενήσεται ὑπηρέτης τοῦ Φαραώ. τότε ἑπτὰ ἔτη Ἰωσήφ καὶ οἱ δοῦλοι τοῦ Φαραώ συνάξουσι σῖτον. ὅτε δὲ μετὰ τὰ ἑπτὰ ἔτη σῖτος οὐκέτι ἔσται τοῖς γεωργοῖς τῆς γῆς Αἰγύπτου, τότε Ἰωσήφ, ὁ ὑπηρέτης τοῦ Φαραώ, ἔξει σῖτον τοῖς Αἰγυπτίοις καὶ τοῖς ἄλλοις.

ἐλεύσονται γὰρ ἐκ ἄλλων τόπων σῖς ταύτην τὴν γᾶν. οὗτοι δὲ λήψονται σῖτον καὶ ἐροῦσι, <<νῦν φαγόμεθα. νῦν οὐκ ἀποθανούμεθα.>>

καὶ οἱ ἀδελφοὶ τοῦ Ἰωσήφ ἐλεύσονται ὅτι ἔξουσι χρεῖαν σίτου. ἐπιγνώσεται οὖν ἐκείνους οὗτος. ἀλλὰ ἐκεῖνοι τὸν ἀδελφὸν Ἰωσήφ. τὸν ὑπηρέτην τοῦ Φαραώ, οὐκ ἐπιγνώσονται.

ὅτε δὲ οὗτοι ἐλεύσονται ἐκ τῆς Αἰγύπτου ἐνεγκεῖν τὸν σῖτον πρὸς τὰ τέκνα εἰς τὴν ἄλλην γῆν, τότε ὁ Ἰωσήφ, ὁ ὑπηρέτης τοῦ Φαραώ, λήψεταιί τινα τῶν ἀδελφῶν καὶ ἔξει αὐτόν. καὶ τότε ἐροῦσιν οἱ ἀδελφοί, <<τοῦτο γίνεται ὅτι ἐπέμψαμεν Ἰωσήφ δοῦλον εἰς τὴν Αἴγυπτον.>>

οἱ ἄλλοι οὖν ἐλεύσονται ἐκ τῆς γῆς Αἰγύπτου εἰς τὴν ἄλλην γῆν.

Lección 22
(Version de Dr. Ramsay)

Un quejoso revienta

ὁ διδάσκαλος: <<ἐγὼ εἰμι ὁ διδάσκαλος. ὑμεῖς ἐστε οἱ μαθηταί. διδάξω ἐγὼ ὑμᾶς ὧδε. ἐν τούτῳ αὐτῷ τόπῳ ἐδίδαξα ἄλλους μαθητάς. καὶ ὑμεῖς δυνατοὶ ἔσεσθε μαθεῖν. ἡμεῖς ἐσμὲν ὁμοῦ ἐν ταύτῃ τῇ σχολῇ. τί εἶ σὺ ἐν τούτοις τοῖς μαθηταῖς; οἱ ἄλλοι μαθηταὶ θέλουσι μανθάνειν τὴν γλῶσσαν τὴν Ἑλληνικὴν. εἶ σὺ ὧδε διὰ τὸ αὐτό;>>

μαθητῆς τις: <<ναί, διδάσκαλε, θέλω μανθάνειν ταύτην τὴν γλῶσσαν. ἡμεῖς ἐσμὲν ὧδε ὁμοῦ διὰ τὸ αὐτό. θέλομεν λίαν μανθάνειν τὴν γλῶσσαν ταύτην. ἐλπίζομεν λίαν ὅτι εἶ δυνατὸς διδάσκειν ἡμᾶς αὐτήν.>>

ὁ διδάσκαλος: <<ποῦ ἦς ἐχθές; ποῦ ἦσαν οἱ ἄλλοι μαθηταί, ἦτε ὑμεῖς ἐν τῇ συναγωγῇ τῶν μαθητῶν ταύτης τῆς σχολῆς; ἐδίδαξέ τις ὑμᾶς τὴν Ἑλληνικὴν γλῶσσαν ἐκεῖ;>>

ὁ μαθητῆς: <<ναί, ἡμεῖς ἦμεν ἐκεῖ. ἀλλ' οὐκ ἐμάθομεν τι.>>

ὁ διδάσκαλος: <<μακάριοι ἦσαν οἱ μαθηταὶ ἐν ἐκείνῃ τῇ συναγωγῇ;>>

ὁ μαθητῆς: <<ναί, οἱ ἄλλοι ἦσαν μακάριοι, ἐγὼ δὲ οὐκ ἤμην.>>

ὁ διδάσκαλος: <<τί οὐκ ἦς μακάριος;>>

ὁ μαθητῆς: <<ὁ ἄγγελος ἔλεγε χρόνον λίαν μακρὸν.>>

ὁ διδάσκαλος: <<ποῦ ἔσεσθε αὔριον;>>

ἄλλος τις μαθητῆς: <<οἱ ἄλλοι ἔσονται ἐν ἡ συναγωγῇ, ἀλλ' ἐγὼ ἔσονται ποῦ μαθεῖν τι δυνατὸς ἔσομαι. οἱ ἄλλοι μαθηταὶ ἀκούσουσι τοῦ αὐτοῦ ἀγγέλου αὔριον μάλιν, καὶ ἐκεῖον οὐκ ἔσονται δυνατοὶ μαθεῖν τι περὶ τῆς γλώσσης τῆς Ἑλληνικῆς. ὁ γὰρ ἄγγελος ἐρεῖ χρόνον μακρὸν, ἀλλ' οὐ διδάξει αὐτοὺς τὴν Ἑλληνικὴν γλῶσσαν ἢ τι ἄλλο.>>

ὁ διδάσκαλος: <<μακάριος εἶ ὧδε ἐν ταύτῃ τῇ σχολῇ συναγωγῇ;>>

ὁ ἄλλος μαθητῆς! <<ναί, ἀλλὰ πῶς δυνατὸς ἔσομαι ἐγὼ μαθεῖν ταύτην τὴν γλῶσσαν ὅτε ὁ ἄγγελος λέγει λίαν μακρὸν χρόνον;>>

ὁ διδάσκαλος: <<ἔσται αὔριον χρόνος μαθεῖν μετὰ τὴν συναγωγὴν.>>

Yo tengo que aprender Egipico
(La version de Hale de
1982)

ó Αιγύπτιος διδάσκαλος: <<τίς εἶ σὺ ἐκεῖ ἐν τοῖς μαθηταῖς ἐμοῦ;>>
ó μαθητῆς Ἰωσήφ: <<δοῦλος ἐγὼ εἰμι ἐν τῷ οἴκῳ Αἰγυπτίου ἐλευθέρου.
δοῦλός εἰμι σήμερον, ἀλλ' αὐριον ἐλεύθερος γίνεσθαι ἐλπίζω.>>
ó διδάσκαλος: <<τί εἶ συ ὧδε ἐν τοῖς μαθηταῖς τούτοις;>>
ó μαθητῆς: <<τὴν γλῶσσαν τὴν Αἰγυπτίαν μανθάνειν θέλω λίαν. ὅτε
ἐλεύθερος ἔσομαι, λέγειν ὑμῖν Αἰγυπτίους ἐν ταῖς συναγωγαῖς ὑμῶν
χρεῖαν ἔξω. ἀλλ' ὅτε ἡμῖν μικρὸν τέκνον, τὴν Αἰγυπτίαν γλῶσσαν οὐκ
ἔμαθον. διὰ τοῦτο, διδάσκαλε. ὧδέ εἰμι.>>
ó διδάσκαλος: <<οὐ θέλεις οὖν γλῶσσαν ἄλλην μαθεῖν.>>
ó μαθητῆς: <<οὐχί. τίς ἡμῶν ἐν τῇ Αἰγύπτῳ ἄλλην γλῶσσαν λέγειν
χρεῖαν ἔχει; οὗτοι οἱ ἄλλοι μαθηταί σου γλῶσσαν τῆς Αἰγύπτου μαθεῖν
οὐ θελήσουσι;>>
ó διδάσκαλος: <<εχθὲς ἦν ἐν ἡμῖν μαθητῆς τις καὶ ἄλλην γλῶσσαν
μανθάνειν ἤθελε. ἀλλ' ἐκεῖνος νῦν ποῦ ἐστιν; οὐ βλέπω ἐκεῖνον ὧδε.
μαθηταί μου, ποῦ ἐστιν ἐκεῖνος ὁ μικρὸς μαθητῆς;>>
οἱ ἄλλοι μαθηταί: <<ἡμεῖς σοι διδάσκαλε καλέ, λέγειν οὐ δυνατοί
ἐσμεν. οὐ σήμερον ἐβλέψαμεν αὐτὸν ἡμεῖς. οὐ διὰ τοῦ κήπου ἡμῶν
ἦλθε σήμερον. τάχα ἐν ἄλλῳ τόπῳ ἐστίν.>>
ó διδάσκαλος: <<ναί, τάχα. τέκνον μικρὸν καλὸ Ἰωσήφ μετὰ ἐμοῦ οὖν
σὺ θέλεις τὴν Αἰγυπτίαν γλῶσσαν μανθάνειν· καλὸν ἐστίν διὰ τὴν
χρεῖαν σου δυνατὸς διδάσκειν σε ἐγὼ ἔσομαι. διὰ δὲ τὸ αὐτὸ δυνατὸς
μανθάνειν ἀπ' ἐμοῦ σὺ ἔση. μένε μετὰ ἡμῶν ὧδε.>>

Notas comparativas entre los dos ediciones ingleses 1959 y 1982, y el español de 2001 y varios errores editoriales

por Donald L. Potter con ayuda de parte de Dr. Luis Tyler

Lección 3

<<φέρε τὸν καρπὸν, Πέτρε>>, λέγει Φίλιππος. <<καὶ Μάρκος καὶ Νικόδημος ἐσθιέτωσαν καρπὸν.>>

El inglés falta **καί**

οὐκ ἔχουσι **v** ἄρτον: Louis Tyer recomienda movable v antes de ἄρτον por el vocal. Ni el inglés ni el español tiene.

Lección 5

El orden de palabras en la primera frase es diferente. El inglés era...

πυρετοὺς ἔχουσι Πέτρος καὶ Φίλιππος καὶ τὰ τέκνα Μάρκου καὶ Νικοδήμου.

καὶ no lleva el acento correcto debe ser grave.

ὀψάρια no lleva el espíritu suave sobre el omicrón .

Lección 6

οὐ φέρει οἶνον τοῖς τέκνοις ὁ **καλὸς** δοῦλος Λάζαρος. En español καλὸς lleva aguda, debe ser grave.

τῶ οἶνω falta **τῶ** en el inglés.

τῶ οἴνῳ γὰρ καὶ οὐκ τοῖς ἀνθρώποις δοῦλοι κακοὶ δουλεύουσι. No necesitamos la κ al fin de οὐ. (Según Dr. Louis Tyler). Nota, las dos ediciones inglesas no tienen τοῖς antes de ἀνθρώποις y por eso tiene la κ con οὐ = οὐκ.

el ‘ ‘ de inglés es “ ” en español dentro de << >>.

Lección 7

Las vocales largas en el inglés llevan un “macron” sobre el vocal mientras en el español la vocales largas son subrayadas. No es un error mas un decisión editorial.

En el español las palabras δωρεᾶς y Μαρία una vez, cada una, la α no es subrayada.

Ramsay y la edición inglesa de 1959 lea así: Πέτρος καὶ Φίλιππος: <<ἔχομεν καὶ ἐπιθυμίαν ἐν ταῖς καρδίαις καὶ χρειᾶν λέγειν σὺν Λαζάρῳ. En 1982 Hale escribió así: Πέτρος καὶ Φίλιππος: “ἔχομεν ἐν ταῖς ἰδίαις καρδίαις καὶ ἐπιθυμίαν καὶ χρειᾶν λέγειν σὺν Λαζάρῳ...” Claro que Ramsay está siguiendo la edición inglesa de 1959 (o tal vez aún de 1957).

Lección 8

Las palabras λέγειν Λαζάρῳ ἐλπίζει les falta en la edición inglesa 1986, pero sí están en la de 1959.

Una vez καὶ lleva aguda sobre la iota, debe ser grave según las reglas de acento.

En página 130 el nombre Ἀάζαρος no comienza con mayúscula.

En la edición inglesa de 1982 la palabra ἡμην versus ἦμην en 1959 y español. La mayoría de las gramáticas tiene ἦμην.

Lección 9

ἐν τῷ οἴκῳ ἔλεγον οἱ δοῦλοι Φιλίππῳ καὶ Πέτρῳ, Πέτρῳ falta la iota subscripta.

<<ἤκούσαμεν ἄνθρωπον ἐν τῷ κήπῳ>>. En la edición española la palabra ἄνθρωπον se equivoca por llevar dos acentos así: *ἄνθρώπον.

τὸ ἀρνίον, τὸ falta el acento.

εἰς τὸν ἴδιον οἶκον. la espíritu suave está sobre ε en vez de la ι. (*εἰς).

ὅτε ὁ κακὸς γεωργὸς παρρησία debe ser ὅτε ὁ κακὸς γεωργὸς παρρησία. Según las reglas de los acentos, los agudos deben ser graves.

<<βλέψατε. φέρετε τὸν κακὸν εἰς τὸν οἶκον, δοῦλοι>>. las ediciones inglesas (1959 & 1982) tiene el nombre Λάζαρον en vez de τὸν κακὸν. No sé el razón para este cambio.

Lección 10

Ἰάκωβος, ὁ γεωργὸς ὁ κακός, la palabra *γεωργός no es correcta porque lleva aguda, debe ser grave.

ἐπιθυμίαναν τοῦ μικροῦ ἀρνίλου νῦν ἔξω. Hale tiene ἔχω aquí en vez de ἔξω.

ἀληθεία ἔξω καλὸν δεῖπνον, Λάζαρε. El español tiene *καλόν. Debe ser grave en vez de aguda.

δοῦλε Λάζαρε, μὴ λέγε περὶ τοῦ πλούτου Ἰακώβου>>. El español lleva aguda sobre η: *μὴ debe ser grave.

Ἰάκωβος: <<μὴ λέγε, κακέ>>. *μὴ, lleva aguda en español debe ser grave.

ἡ γὰρ ἀλήθεια Λάζαρον, τὸν κακὸν δοῦλον, οὐκ ἀπολύσει. En español la α lleva el acento agudo *ἀπολύσει per no necesito ningun acento mas un espíritu suave.

ἔξω τὸν δούλον τὸν ἴδιον ἐν σπηλαιῶ **σὺν** τῷ ἰδίῳ πλούτῳ. σὺν lleva aguda *σὺν debe ser grave.

ἀλλὰ οὐ Λάζαρον τὸν ἐλεύθερον βλέψαι. La edición española es *ἀλλὰ. el primer acento debe ser espíritu suave.

Lección 11

El inglés 1982 tiene **γερωγός** entre κακός y ἀπέθνησκειν.

τότε ἐμνημόνευσεν ὅτι ἦν **κακός** ἄνθρωπος En el español el acento agudo no es correcto - *κακός.

<<ἐλθὲ νῦν εἰς τὸ σπήλαιον>>, La edición inglesa de 1982 tiene ἄγαγε en vez de ἐλθὲ.

καὶ ἰσχύσεις **ἐλθεῖν** πάλιν εἰς τὸν ἴδιον οἶκον. La edición inglesa de 1982 tiene ἀγαγεῖν en vez de ἐλθεῖν.

En las ediciones inglesas - θεράπευσον τὸν γεωργὸν τὸν κακόν. οὐκέτι ἀκούσεις, “σήμερον κακός ἦν Ἰάκωβος”.>> εἶπε ὁ γεωργός. - Es un parrafo separado.

Lección 13

πολλάκις οὖν ἔπεμπον **ἐμὲ** ἐκ τῶν ἰδίων οἴκων. ἐμὲ falta el acento en la edición española.

Αβραμ: <<μακάριος οὖν ἦμην ἐγὼ **ὅτε** ἐμοὶ εἶπεν ὁ κύριος, La edición de 1959 es igual con el español de Ramsay pero la edición inglesa de 1982 tiene **ὅτι**.

Ramsay tiene: καὶ ἔξετε τὴν γῆν, σὺ καὶ ὁ οἶκος σου. σὺ γὰρ ἦς δίκαιος. ἐγὼ γὰρ ἔβλεψα σέ”>>. pero los enclíticos no deben llevar acentos entonces pienso que καὶ ἔξετε τὴν γῆν, σὺ καὶ ὁ οἶκός σου. σὺ γὰρ ἦς δίκαιος. ἐγὼ γὰρ ἔβλεψά σε”>>. es mejor.

Lección 14

ἐν τῇ Αἰγύπτῳ οὖν ἡ Σαρα ἢ γυνὴ καὶ ἡ ἀδελθῆ: ἀδελφῆ es correcto en 1959 y 1982.

ὁ Αβραμ σὺν τῇ Σαρα καὶ τῷ Λῶτ ἐν ταύτῃ τῇ γῆ, 1982 tiene Λῶτ. 1959 y Español son correcto.

εἰς τὴν Αἴγυπτον οὖν ἦλθον ὁ Αβραμ καὶ ἡ Σαρα ἢ γυνή, 1982 inglés tiene ἦγαγον.

λένε οὖν τούτοις τοῖς Αἰγυπτίοις, 1982 y 1959 tiene εἶπεν. Tal vez Ramsay intentó escribir λέγε.

λάβε οὖν ταύτην καὶ ἔλθετε ἐκ τῆς γῆς. 1982 se cambió a ἀγάγετε.

ἐκ τῆς Αἰγύπτου ἦλθον Αβραμ καὶ Σαρα. 1982 tiene ἦγαγον.

Lección 15

τὴν γῆν τοῦ Ἰορδάνου debe ser τὴν γῆν τοῦ Ἰορδάνου.

τότε ἔβλεψεν ὁ Λῶτ debe ser ὁ Λῶτ.

τοὺς καμήλους. 1982 tiene τοὺς ἰδίους καμήλους.

Lección 16

La edición de 1982 y de Ramsay son igual. Menos un acento.

σύ καὶ ἡ γυνὴ debe ser σὺ καὶ ἡ γυνή. Correcto en '59 & '82.

Lección 17

<<εἰλήφασιν οἱ τῶν Σοδόμων ἐχθροὶ τὸν Λῶτ καὶ ἄλλους καὶ ἐληλύθασι πρὸς γῆν μακρᾶν>>. Las ediciones de 1959 y la del español.

“οἱ τῶν Σοδόμων ἐχθροὶ ἐληλύθασι καὶ εἰλήφασι πρὸς γῆν μακρᾶν τὸν Λῶτ καὶ ἄλλους.” La edición inglesa de 1982.

Lección 19

ἐχρῶν en la edición española no es correcto, debe ser ἐχθρῶν.

ἐπεὶ ὁ Λῶτ ἐμεμενήκει ἐν τοῖς Σοδόμοις **χρόνον μακρὸν** καὶ ἐπεὶ ὁ Αβραμ ἀπέλυσε τὸν Λῶτ ἀπὸ τῶν ἐχθρῶν Σοδόμων. La edición española.

ἐπεὶ ὁ Λῶτ ἐμεμενήκει ἐν τοῖς Σοδόμοις **τοῖς κακοῖς** καὶ ἐπεὶ ὁ Αβραμ ἀπέλυσε τὸν Λῶτ ἀπὸ τῶν ἐχθρῶν Σοδόμων. La edición española. Las ediciones de 1959 y 1982.

Lección 20

ἡ γυνὴ **αὐτῆ** τοῦ Αβραμ. Las ediciones 1959 y 1982 tiene αὐτῆ.

η. τὶ **οὐκ** ὁμοῦ. Dr. Tyler piensa que τὶ οὐκ ὁμοῦ es correcto a causa de el espíritu rudo, aunque las ediciones 1959 y 1982 son igual con el Español de Ramsay.

τῶ θεῶ τῆς ἀληθείας, ἐπεπιστεύκει Αβραμ. Las ediciones de 1959 y 1982 no tiene comilla después de ἀληθείας.

ἐν **τῆ** Μεσοποταμία debe ser τῆ

περί τοῦ θεοῦ debe ser περί.

Lección 21

τινός καὶ μενεῖ. La edición de 1982 tiene ἀλλά οὐ.

ἐκ ἄλλων. Dr. Tyler prefiere ἐξ.

οὐκ ἐπιγνώσονται. Señor Tyler prefiere οὐχ antes el vocal.

οἱ ἄλλοι οὖν ἐλεύσονται. La edición de 1981 tiene ἄξουσιν en vez de ἐλεύσονται.

Lección 22

La edición española de Ramsay es completamente diferente que la de 1959 y 1982. Voy a escribir la de 1982 y la de Ramsay para que el lector puede hacer la comparación por si mismo. Es muy interesante que ver que los vocabularios son igual aunque los cuentos son diferentes. No sé porque el Dr. Ramsay hizo los cambios. Abajo están las diferencias entre la edición de 1982 y la de 1959.

Fecha de los últimos correcciones y observaciones: 5/10/10.
Por Donald L. Potter, www.donpotter.net.

**Corrections para *Aprendamos Griego*
de parte de Dr. Ramsay**

p. 41 line 2, reads “iguales a la a”, should read “iguales a la α.” (letter a should be in greek font).

p. 48, #13) says Ταλατία, should read Γαλατία. (First letter wrong)

p. p. 83, reads “Vocativo –ε, should read Vocativo –ον.

p. 158 reads οὐκ ἔξουσιν, should read οὐχ ἔξουσιν

p. 197, should add definition for several words:

ἐμοῦ de mi, mío

ἐμοί para mi

ἡμῖν para nosotros

ἡμῶν de nosotros, nuestro

p. 248, reads:

nom

gen

acus

voc

Should read:

nom

gen

dat

acus

p. 278 third way down page, reads “...el sufijo temporal -σο / -αε

Should read “el sufijo temporal -σο / -σε

p. 300 reads “se ve menciona el papiro...”

Should read “se menciona el papiro...”

Also reads, “la parte del Nuevo Testamento que está incluido...”

Should read “la parte del Nuevo Testamento que está incluida...”

p. 302 The **Α** in “-Κ**Α**” is not clear)

p. 373 For future edition, take out #9, and change the other numbers.

p. 379, two thirds down page, reads “El hombre que está hablando estaba comiendo.”

Should read, “El hombre que estaba hablando estaba comiendo.”

p. 542, third table, first Word, reads πορήριον

Should read ποτήριον

551 In the table of the definite article, second column (femenino), second to last space, instead of τῆ ,it should have a circumflex: τῆ̂.

Information for FLET has changed:
Suite 108 en lugar de 202.

Fono: 305-378-8700, Fax: 305-232-5832. Email: admisiones@flet.edu

p. 564, the table looks fuzzy, need to redo it in another format (EPS)

pp. 568 and 569, the verb ἀγάπω appears several times (six?),

It should be changed to ἀγαπάω

p. 601, bottom half, #5 reads

5] ἀπολύετε τὸν δοῦλον, Μᾶρκε καὶ Πέτρε.

Should read

5] ἀπολύετε τὸν δοῦλον, Μᾶρκε καὶ Νικόδημε.

p. 609, 10 lines from bottom, reads “¿Recuerdan que teníamos...”

Should read, “¿Recordáis que teníamos....”

p. 609, 5 lines from bottom, reads “Entonces Lázaro recuerda del tiempo...”

Should read, “Entonces Lázaro recuerda el tiempo...”

p. 611, 5 lines from bottom reads “Miraba el cordero...”

Should read, “Miró el cordero...”

p. 637 translation of ἐλήλυθα reads “yo he tomado, recibido”

Should read “yo he venido”.

p. 668 #9 reads, “Los que comen eran cinco mil, pero los únicos de ellos que creerán oraron.”

In my updated version I actually took this out, but if it is still there, please change it to the following:

“Los que comían eran cinco mil, pero los únicos de ellos que iban a creer oraron.”

p. 690 b. 3) says “...Saúl y sus hombres se habrían reunido, pero no los habrían matado.”

Should read, “Saúl y sus hombre se habrían reunido.”

p. 730, dictionary, it says “pan (acusativo singular de ἄρτος)”

Should just say “pan”.

p. 744, dictionary, says under definition of ἄρτος,

“pan (acusativo singular de ἄρτος”

Should just say “pan.”

p. 755 Instead of “λύω, ---, ἔλυσσα, λέλυμαι, ἐλύθην”, it should be “λύω, λύσω, ἔλυσσα, λέλυμαι, ἐλύθην”